

i Bilagene, og jeg synes ikke, at der er nogen Grund for mig til ſærlig at dvæle ved diſſe ſmaa Bevillinger. Paa § 26 er foruden nogle Gengangere, ſom jeg ikke ſkal opholde mig ved, et Forſlag under Nr. 185, ſom jeg ſkal omtale med et Par Ord. Det er vore iſlandſke Brødre, der ere i Nød, og ſom vi ſtulle hjælpe med en Bevilling paa 50,000 Kr. til Krydſeren „Heimdal“. De 50,000 ere ikke Nybevilling alleſammen, thi baade i Fjor og ved 2den Behandling blev der allerede bevilget 22,000 Kr. Forholdet er det, at dette Skib ſendes ſop til Iſland i 5½ Maaned. Bevillingen for de 4 Maanedes Bedkommende findes opført paa § 23, Udruſtningskontoen, og for 1½ Maanedes Bedkommende bevilgedes der 22,000 baade i Fjor og i Mar ved 2den Behandling. Men nu ønsker man yderligere 28,000 for at lade Skibet være deroppe 2 Maanedere længere, for at det ſtal kunne rejſe derop noget før og kunne blive der noget længere. Det har nemlig viſt ſig, at naar Skibet efter 5½ Maanedes Forløb var ſejlet derfra, har det ikke paa nogen Maade taget de engelſke Damptrawlere med ſig, men de ere blevne der og have forſat deres Virkſomhed uden Kontrol, og de have ikke altid holdt ſig uden for Søterritoriet, de ere tværtimod gaaede ind paa Søterritoriet og have forulempet de fattige iſlandſke Fiſkere ikke ſaa ganſke ubehdeligt. Der er ført Klage derover ikke blot af Fiſterne men ogſaa af de ſtedlige Myndigheder, og Landshøvdingen har bevidnet, at diſſe Klager ikke have ſaa lidt paa ſig, og derfor mener man, at det er rigtigt at imødelomme det Viſte, der er ſtillet deroppe fra om, at Skibet maa blive deroppe noget længere for at holde Styr paa de engelſke Fiſkere. De iſlandſke Fiſkere have det paa en noget lignende Maade ſom vore Fiſkere paa Veſtkyſten, men deres Forhold ere paa ingen Maade bedre, Klimaet er langt ſtrængere deroppe, og de gaa ligeledes ud i aabne Vaade og ſætte deres Garn, navnlig i Fakſebugten, den ſtore Bugt paa Iſlands Veſtkyſt. De begynde ſaa tidlig i Foraaret, ſom Vejret tillader det, og naar de have ſaaet deres Garn fat ud i Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April, komme navnlig de engelſke Damptrawlere og ſlæbe med Trawlene gennem Garnene, hvorved de ødelægge de fattige Fiſkeres Redſkaber. Finansudvalgets Flertal har derfor ment, at det var rigtigt at tiltræde denne Bevilling paa 28,000 Kr., for at man kan holde Orden deroppe hele Fiſtetiden, ſaa at de engelſke Fiſkere ikke ſtulle kunne forhindre de fattige iſlandſke Fiſkere i at udøve deres Næring. Der er ikke noget nyt Princip i

diſſe 28,000 Kr., for ſaa vidt man, efter at være gaaet ind paa 4 Maanedere paa Udruſtningskontoen og dernæſt at have givet 22,000 Kr. ekstra til 1½ Maaned, nu yderligere forhøjer Bevillingen med 28,000 Kr., for at Foranſtaltningen kan komme til at virke i videst mulige Omfang og gøre den Gavn, man egentlig har tilſigtet derved. Jeg ſtal derfor under diſſe Omſtændigheder meget anbefale Forſlaget til Vedtagelſe. ſal dermed kan jeg ſlutte min Omtale af dette Budget, idet de almindelige Bemærkninger, jeg gjorde ved det foregaaende Budget, ogſaa gælde dette.

S. Sage: Jeg ſtal indſtrænke mig ganſke kort til at anbefale at følge den højtærede Marineminister, ſom i Virkeligheden ikke har forlangt nogen Bevilling, ſom ikke er fuldt motiveret. Lige over for de ſidſte Bemærkninger af den ærede Ordfører vil jeg blot tilføje, at da den ærede Ordfører ſagde Flertallet, kunde man let tænke ſig, at der her var Tale om det ſædvanlige Flertal, der ſtaar over for Højremindretallet, jeg vil da gøre ærede Medlemmer, for ſaa vidt de ikke have ſet det, opmærksomme paa, at det er hele Udvalget med Undtagelſe af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds (R. M. Klausen); Højremindretallet tiltræder fuldt ud denne Bevilling.

Bøuløſte: Ja, i Dag er jeg lidt mere heldig ſtillet end i Gaar, idet jeg i Dag har et Vædringsforſlag at klynge mig til. Jeg har ſtillet dette lille Vædringsforſlag efter Opfordring af en Del Søfolk og Fiſkere nede ved Bræſts By. Jeg har forhørt mig hos private Folk dernede, og har navnlig konfereret med et Par Landſtingsmænd om Sagen, der have erklæret, at der virkelig er Trang til det Stoppeſtyr, Vædringsforſlaget omhandler. Diſſe Sømænd og Fiſkere dernede paa Eggen ſit en Gang nogle Ledestyre, hvorved de kunde finde ind i Fjorden, men nu mangle de et Fyr, hvorved de kunne finde Ankerpladsen. De bede derfor om at ſaa et lille Stoppeſtyr dernede. Hele Sagen er ikke ſtor, den andrager kun 2,500 Kr. en Gang for alle, og den aarlige Udgiſt, ſom jeg ikke har opført noget til, men ſom jo heller ikke vil kunne komme i Mar paa Finansloven, vil ikke blive ſtor, idet Lodsſvænet dernede har tilbudt at ville paſſe det for 150 Kr. om Aaret. Jeg anbefaler derfor dette Forſlag i Søfartens og Fiſternes Interelſe. Ganſte viſt ved jeg, at Finansudvalget ikke holder af at gaa over en beſtemt rund Sum, nemlig 200,000 Kr., paa Fyrsvænets Omraade, men en ſaadan Ubethdelighed kan jeg dog ikke an-